

Photo credit: [Wikipedia](https://en.wikipedia.org/wiki/Pamir_Knot)

نامه ی به محترم عبدالطیف پدram در مورد ایجاد یک کشور مستقل در پامیرات

نوشته: قوت " نیرو "

۲۵ جنوری ۲۰۲۰

محترم عبدالطیف پدram را درود ها نثار باد!

مبارزه ی شما بخاطر تحقق عدالت اجتماعی ، محورگونه تبعیض و اعمار جامعه مرفه افغانی بدست خود افغان ها درخور تحسین است . آنچه دیروزو برای بسیاری ها حتی امروز گفتنش در زیر زمینی ها دشوار بنظر آید ؛ شما با استفاده از هر فرصت ، از طریق وسایل جمعی با قبول هرگونه خطرات بیان داشتید و تابو شکنی نمودید که همگان بآن اذعان دارند . مسلما طرح و ابراز نظرات این چینی با این صراحت لهجه، خطرات زیادی در پی دارد . باگفتار تعدادی هم موافق نیستم که این صریح گویی شما را برپایه "زورکاکا" می پندارند . بعنوان یک هموطن با اکثریت از طرح ها و نظریات تان موافقم اما با برخی هامخالف .

مخالفت های خود را بابرخی در فرصت های مناسب پیش آمده قبلی بیان داشتم . نظر و پیشبینی شما در مورد تجزیه افغانستان و ایجاد کشور مستقل در شمال نمونه ی از آن اختلافات هست که با شما دارم. شما و چند هموطن دیگر بتکرار بیان داشتید که هند و اسرائیل تصمیم دارند با ترکیب از اسماعیلیان بدخشان افغانستان ، بدخشان تاجکستان ، پاکستان و چین کشور مستقل مانند اسرائیل ایجاد کنند که مسلما یک بی ثباتی آشکار درین ساحات بوجود خواهد آمد . یعنی اسماعیلیان بعدا مانند صیهونست ها درین حوزه درصدد هژمونی خواهی بر می آیند که مقایسه بی انصافانه است . نمیدانم موخذ و منبع شما برای این طرح خیالی کدام است و هدف و مقصد بیان مکرر این طرح در چه نهفته است ؟ اگر هدف شما از تکرار و تاکید این طرح نشان دادن همکاری ها و تیبانی رهبر اسماعیلیان (شاه کریم الحسینی یا آغاخان) و اسماعیلیان جهان با هند و اسرائیل در ایجاد کشور های این چینی باشد ؛ باید مثال تاریخی ازین همکاری ها بیاورید و اگر هدف ایجاد بد بینی و اختلافات بین اسماعیلیان و سایر برادران مسلمان باشد ؛ باوجود گذشت چندین سال از بیان این طرح خیالی ، گذشت زمان نشان داده که مردم ما این شایعات واهی را پیشیزی نمی خرنند و هیچ خدشه ی در مناسبات برادرانه باشندگان این مناطق در چهار کشور نامبرده ایجاد نشده است. شما را بهر نیت در دل و منبع خارجی که دارید میگذارم و من که از " آسیاب آمده ام " میگویم : این طرح و پیشبینی و نگرانی شما خیالی است . هیچ طرح و پلان برای ایجاد کشور مستقل اسماعیلیان با ترکیب از مناطق همجوار در شمال بدخشان وجود ندارد. :

1 - رهبران گذشته و رهبر فعلی اسماعیلیان باوجود داشتن امکانات در فکر ایجاد کشور مستقل اسماعیلیان نبوده اند؛ برعکس برای ایجاد پل های ارتباط و مناسبات نیک پیروان خود با سایر برادران مسلمان هدایت ها داده اند . اکنون خداوند متعال را شکر گزاریم که اسماعیلیان با برادران مسلمان و دولت های متبوعه خود مناسبات نیک دارند ، بناً تخریب پل های ارتباط و جدا شدن از دیگران منطقی نبوده و هیچ مشکل را حل نمیکند؛ بل بمشکلات می افزاید.

2 - رهبر اسماعیلیان با دولت های افغانستان ، تاجکستان ، پاکستان و چین مناسبات نیک دیپلوماسی دارد و کمک های بشر دوستانه خود را بمناطق اسماعیلیه نشین در همکاری حکومت

کشورهای متذکره انجام میدهد، درچنین فضای مناسب همکاری ها؛ تخریب مناسبات و همکاری ها عاقلانه نیست و نیازی بآن دیده نمیشود.

3- رهبراسماعیلیان درمورد بشریت وبخصوص درمورد مسلمانان وپیروان خود می اندیشد وکمک های انسان دوستانه را صرف نظر از باورهای مختلف یکسان در سطح جهان فراهم مسازد. ایجاد کشورکوچک چند میلیونی اسماعیلیان، محدود شدن در یک حوزه کوچک و صرف نظر از سایرپروانش است که درولایات و ساحات دیگر کشورهای متذکره مقیم وزیست دارن

4- برای خودمختاری، تجزیه طلبی وایجاد کشور مستقل آنهم از ترکیب چهار کشور پیش زمینه های چون: موجودیت احزاب یا سازمان ها یا جنبش های استقلال طلبی ووحدت خواهی بر مبنای وجوهات مشترک را می طلبد؛ درین مورد هیچ حرکت یا جریان سیاسی دریکی ازین کشورها دیده نشده است. در بدخشان افغانستان که دریک دهکده ی کوچک حداقل بیست حزب سیاسی راجستر شده شاید فعال باشند که دریک خانه بیشتر از دو حزب طرفداردارند؛ اما گروه سیاسی بخاطر دفاع از کشور مستقل وجودندارد وحتی هیچ حرکت و شعار جدایی طلبی و کشور مستقل خواهی شنوده نشده واز رهبر مذهبی نیز کدام مصاحبه و مقاله وهادایتی در مورد وجودندارد. (مزاح معاف باشد. در خانه داماد که صاحب کشور مستقل میشود خبری نیست؛ اما درخانه دیگران تشویش ونگرانی از بی ثبات شدن منطقه وجود دارد).

5- جدانشدن یا تجزیه ساحه خاک از یک کشور یا برمبنای قانون صورت میگیرد یا خلاف قانون که همانا جنگ یا تحمیل تجزیه برمبنای زور است. موارد قانونی مراحل دشوار و طولانی را ایجاب میکند که تغیر قوانین اساسی ویا همه پرسی (ریفرنڈوم) در چهار کشور لازمہ آنست. مواردغیرقانونی یا جنگ است که باید گروه های مسلح درچهار کشورموردبحث بجنگ های طولانی بپردازند تافتاح شوند یا کشور های قوی (ابرقدرت) در پشت این پروژه تا سرحد استفاده از قوای نظامی استاد باشند. درصورت درگیری جنگ اگر افغانستان بآسانی تسلیم شود؛ چین و پاکستان و تاجکستان بکمک روسیه بآسانی قابل شکست نخواهند بود و بعد منفعت ایجاد کشور مستقل کوهستانی بکشور های مدافع این طرح چیست؟

6- میدانیم که ایجاد کشوری ولو با وجوه مشترک مذهبی اما تفاوت های فرهنگی دیگر چون زبان و خط نوشتاری وسنت های دیگر ورشد اقتصادی نامتجانس؛ نزاع ها درمورد نام، زبان رسمی وسایر ایجابات کشوری را در پی دارد که درین حالت جنگ های داخلی قبل از برسمیت شناختن کشورمستقل جدید بوجود خواهد آمد.

خلص حاصل بحث اینست که: اولاً طرح و پیشبینی بوجود آمدن کشوری با ترکیب از مناطق ومردمان چهارکشور ذکرشده خیالیست وواقعیت ندارد. ثانیاً ایجاد یک کشوربرگرفته ازخاک چهارکشور خیلی ها

دشوار و محال می نمایند . برای تغییر ساختار سیاسی افغانستان از متمرکز به فدرالی با وجود مبارزه چندین دهه ، حتی موافقه همسایه و جریانات سیاسی هم کاسه هنوز حاصل نشده است . برای ایجاد دولت مستقل خیال چندین قرنه در کار است.

پدرام صاحب!

دفاع از اقلیت های قومی و مذهبی بخاطر احقاق حقوق شان از حق تعیین نوشت تا سرحد جدایی جزء اهداف و مرام کاری شماست . در چنین حالت فرض کنیم که اقلیت های واقع شده در دوطرف دریای آمو "جیحون یا اکسوس" و همجوار پامیرات اگر از حکومت متمرکز خود جدا و صاحب یک کشور مستقل شوند ؛ مقداری از بارسنگین تان سبک نخواهد شد؟ آنها کشور نو ایجاد شده ضعیف که قدرت سفربری و جنگ با همسایگان را ندارد. چرا شما بیشتر از دیگران نگرانید و بتشویش ؟